

Núm. de Protocol: 2000055/2018
Núm. de Rotlle: TSJA-0000051/2019

SENTÈNCIA 103-2019

PARTS:

Apel·lant: Sra. RSF

Representant: Sra. CRS

Advocada: Sra. MMV

Apel·lat: CAIXA ANDORRANA DE SEGURETAT SOCIAL (CASS)

Representant: Sra. CMS

Advocat: Sr. AME

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: Sr. Bernard PLAGNET

Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, vint-i-ú de novembre de dos mil dinou.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **2000055/2018**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La representació de la Sra. MSF va interposar demanda contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social, en què impugnava la resolució del Consell d'Administració de data 24 d'abril de 2018, que havia confirmat la resolució denegatòria de l'atorgament d'una pensió d'invalidesa per malaltia.

La sentència del Tribunal Unipersonal del Batlle de 8 de maig de 2019 ha desestimat la demanda i ha considerat ajustades a dret les resolucions administratives impugnades, ja que les patologies sobrevingudes a l'alta a la seguretat social que pateix la interessada no superen el 30% d'incapacitat, com exigeix l'article 11 del Reglament de les prestacions d'invalidesa de la seguretat social.

2.- La representació de la part agent ha interposat recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència de la Batllia, la qual es fonamenta, en síntesi, en les següents al·legacions:

a) S'han de valorar també les patologies que l'assegurada va patir durant la infància, ja que aquestes han esdevingut invalidants amb posterioritat a l'alta a la seguretat social.

b) La síndrome de Volkmann, que pateix des d'abans de l'alta a la CASS, no li havia impedit treballar ni havia presentat baixes mèdiques importants, de manera que aquesta patologia s'ha de tenir en compte en el moment actual, quan s'ha agreujat fins a tenir efectes invalidants.

c) La patologia preexistent no s'havia valorat mai, el que ha impedit determinar si el percentatge de menyscabament era llavors el mateix que l'actual.

3.- La representació de la CASS s'ha oposat al recurs i ha sol·licitat que es confirmi íntegrament la sentència apel·lada. En la seva opinió, els informes mèdics posen de relleu que les patologies sobrevingudes a l'alta a la seguretat social només suposen un 14,64% (un 15% segons l'informe pericial), de manera que no es pot concedir la pensió d'invalidesa per malaltia, ja que l'article 11 del Reglament de les prestacions d'invalidesa de la seguretat social exigeix que aquestes incapacitats sobrevingudes es valorin, almenys, en un 30%.

4.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- L'apel·lant va patir durant la infància, als 7 i 10 anys d'edat, sengles intervencions dels nervis de l'avantbraç dret, com a conseqüència d'una rigidesa dolorosa de la mà i d'aquest avantbraç, caracteritzada com una síndrome de Volkmann.

Posteriorment, va iniciar l'activitat laboral i va afiliar-se a la CASS a partir de 1980, on va romandre d'alta amb l'excepció de diversos períodes, i l'any 2007 va sol·licitar una prestació d'invalidesa per malaltia comuna, ja que considera que la seva capacitat de guany ha disminuït en un percentatge superior al 60%.

La qüestió debatuda en aquest procés consisteix en determinar si s'han de tenir en compte les patologies que la interessada presenta des d'abans de la seva afiliació a la seguretat social, i com s'han de computar les malalties sobrevingudes.

Tercer.- L'article 11 del Reglament de les prestacions d'invalidesa de la seguretat social, aprovat per Decret de 27 de maig de 2015, disposa que:

“Les situacions preexistents a la primera data d'alta a la seguretat social que suposin un deteriorament prematur de l'organisme o afectin la integritat corporal, no impedeixen la concessió de la invalidesa, sempre que les patologies preexistents empitjorin i esdevinguin invalidants després de l'afiliació i l'alta a la Caixa Andorrana de Seguretat Social i es compleixin els requisits restants per concedir la invalidesa.

A l'efecte d'aplicar aquest article, la Caixa Andorrana de Seguretat Social pot demanar a la persona assegurada, o que sol·liciti l'afiliació, una revisió del seu estat de salut per l'Àrea de Control Sanitari, a l'objecte de valorar les situacions preexistents a l'afiliació.

S'entén que no es compleix el supòsit previst al paràgraf primer d'aquest article i, per tant, no es concedeix la invalidesa, si tot i presentar pel conjunt de patologies un deteriorament de l'organisme d'almenys el 60%, les incapacitats sobrevingudes a l'alta a la seguretat social o l'agreuement de les preexistents no suposen una incapacitat d'entitat suficient que es valori, com a mínim, en un 30%”.

El tenor literal d'aquest precepte és clar quan afirma que, en el cas que l'assegurat presenti un deteriorament prematur de l'organisme, anterior a la primera data d'alta a la seguretat social, només es concedirà una prestació

d'invalidesa quan aquesta patologia preexistent s'hagi agreujat, o concorrin incapacitats sobrevingudes, si aquesta pèrdua sobrevinguda de la capacitat de guany suposa, almenys, un 30% d'IPP.

Quart.- En el cas que ara s'examina, l'informe pericial posa de relleu que la interessada pateix dos tipus de patologies diferents. Per una part, la que va donar lloc a les intervencions quirúrgiques que va patir durant la infància, consistent en una síndrome de Volkmann, la qual es valora en un 45%, i d'altra banda la patologia sobrevinguda, que consisteix en una artrosi valorada en un 15% d'IPP.

En conseqüència, resulta evident que la incapacitat sobrevinguda té una valoració inferior al 30%, de manera que, com ha conclòs la sentència apel·lada, no té l'entitat suficient per reconèixer una prestació d'invalidesa per malaltia, segons el darrer paràgraf de l'article 11 del Reglament de 27 de maig de 2015, abans esmentat.

Les argumentacions de la part apel·lant no poden desvirtuar aquesta conclusió. En primer lloc, perquè el dictamen pericial és clar quan afirma que la incapacitat del 45%, derivada de la paràlisi total del nervi mitjà dret, es va produir com a conseqüència dels fets succeïts durant la infància, i per tant molt abans de l'afiliació a la seguretat social.

En segon lloc, perquè, encara que aquesta patologia no s'hagués valorat abans, ni hagués impedit que la interessada desenvolupés una activitat laboral, el cert és que no s'ha vist agreujada, sinó que s'ha presentat una patologia sobrevinguda, consistent en una artrosi, que es valora en conjunt en un 15% i que, per tant, no arriba al 30% que exigeix el Reglament. L'informe pericial desglossa aquestes dues patologies i les quantifica de forma individualitzada, de manera que es pot determinar perfectament quin percentatge d'invalidesa correspon a una i altra.

En conseqüència, s'ha de concloure que la sentència apel·lada resulta ser ajustada a dret, per la qual cosa s'ha de desestimar íntegrament aquest recurs d'apel·lació.

Cinquè.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes causades en aquesta instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa la Sra. MSF contra la sentència del Tribunal Unipersonal del Batlle de 8 de maig de 2019, la qual es confirma en els seus propis termes.

Segon.- No efectuar un especial pronunciament sobre les costes causades.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal Unipersonal del Batlle, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.